

отъ мене, безъ да ѣхъ шѣхъ, нека бжде
 43 воля-га твоя. И като дойде намѣрува гы
 пакъ заспали; защото очи-тѣ имъ бѣхъ
 44 отегихли. И остави гы та отиде пакъ, и
 помоли ся третій пхтъ, и рече иего-то
 45 слово. Тогазы идуча при ученицы-тѣ си
 и казува имъ: Спѣте отъ сега и почивай-
 те; ето приближи часъ-тѣ, и Сынъ чело-
 46 вѣскый ся прѣдава въ рѣцѣ на грѣшни-
 цы. Станѣте да идемъ; ето приближи тойзи
 който мя прѣдава.
 47 И °когато той още говорѣше, ето, Иуда,
 единъ отъ дванадесеть-тѣ, дойде; и съ
 него народъ много съ ножове и сопы, отъ
 48 первосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ на
 народъ-тѣ. А който го прѣдаваше бѣше
 имъ даль знакъ и рекль: Когото цѣлуя
 49 той е: уловѣте го. И тутакъ като при-
 стѣпи при Исуса, рече: Радуй ся, Учи-
 50 телю; °и цѣлуя го. А Исусъ му рече:
 °Прятелю! защо си дошелъ? Тогазы при-
 51 стѣпихъ, турихъ рѣцѣ на Исуса и уло-
 вихъ го. И ето, °единъ отъ тѣзи които
 бѣхъ съ Исуса прострѣ рѣкхъ, измѣкхъ
 52 ножъ-тѣ си, и удари служъ-тѣ на перво-
 священникъ-тѣ, и му отсѣче ухо-то. То-
 газы му казува Исусъ: Повѣрни ножъ-тѣ
 си на мѣсто-то му; защото °всички ко-
 53 то хванхъ ножъ, отъ ножъ ще загынѣтъ?
 Да ли мнишь че не можъ сега да ся при-
 54 молѣхъ на Отца си, и да ми прѣдстави
 °повече отъ дванадесеть легиона ангелы?
 Но какъ ще ся обждѣтъ писанія-та, °че
 55 това така трѣбва да бжде?
 Въ онзи часъ рече Исусъ на народъ-тѣ:
 Както на разбойникъ ли излѣзохте съ но-
 56 жове и сопы да мя уловите? Всякой день
 сѣдѣхъ при васъ, та поучавахъ въ храмъ-
 тѣ и не мя уловихте. Но всичко това ста-
 57 нѣхъ °за да ся обждѣтъ писанія-та проро-
 ческы. Тогазы °ученици-тѣ оставихъ го
 всичкы и ся разбѣгахъ.
 58 °А тѣзи, които уловихъ Исуса, заве-
 дохъ го при Каиафѣхъ первосвященника,
 дѣто ся събрахъ книжници-тѣ и старѣй-
 59 шины-тѣ. А Петръ вѣрвѣше подирѣ му
 отъ далече, до дворъ-тѣ первосвященни-
 ковъ; и като влѣзе вхтрѣ, сѣдѣше съсъ
 60 слугы-тѣ, да види сетнижъ-тѣ. А перво-
 священници-тѣ и старѣйшины-тѣ и всич-
 кый-тѣ свѣвѣтъ търсѣхъ лжжливо свѣдѣ-
 телство противъ Исуса, за да го убѣжѣтъ.
 61 И не намѣрувахъ; °ако и да надойдохъ
 много лжжливо свѣдѣтели, не намѣрихъ.
 Напоконъ дойдохъ °двاما лжжливы сви-

дѣтели, И рекохъ: Той каза: °Можъ да
 62 развалѣхъ храмъ-тѣ Божій, и за три дни
 да го съзидѣхъ пакъ. И °станъхъ первосвя-
 щенникъ-тѣ и рече му: Не отговаряшъ
 63 ли? какво свѣдѣтелствуватъ тѣзи вѣрху
 ти? °А Исусъ мълчѣше. Отговаря перво-
 священникъ-тѣ и казува му: °Заклѣвамъ
 64 тя въ Бога живога, да ни кажешъ, ако
 си ты Христосъ Сынъ Божій. Казува му
 Исусъ: Ты рече; но казувамъ ви: °Отъ
 сега ще видите Сына челоѣвѣческаго °че
 65 сѣди отдесно на силъ-тѣхъ, и ще иде на
 облацы-тѣ небесны. °Тогазы первосвящен-
 никъ-тѣ раздра дрехы-тѣ си и казуваше:
 66 Богохульствова; какъжъ още потрѣбъжъ има-
 мы за свѣдѣтели? ето сега чухте негово-
 67 то богохульство? Що мните вы? И тѣ отго-
 ворихъ и рекохъ: °Повиненъ е на смъртъ.
 68 °Тогазы го залпovahъ въ лице-то и го
 бѣхътѣхъ; °а други му удрахъ плесницы.
 69 И казувахъ: °Проречи ни, Христе, кой е
 що ты удари?
 70 °А Петръ сѣдѣше вѣнъ въ дворъ-тѣ:
 и дойде при него една слугыня, и казу-
 71 вавше: И ты бѣше съ Исуса Галилеянина.
 А той ся отрече прѣдъ всичкы-тѣ, и го-
 72 ворѣше: Не знамъ що казвашъ. И кога-
 то излѣзе той на вратникъ-тѣ, видѣ го дру-
 73 га, и казува на тѣзи които бѣхъ тамъ:
 74 И тойзи бѣ съ Исуса Назарянина. И пакъ
 ся отрече Петръ съ клѣтважъ: Не познавамъ
 75 °никого челоѣвѣка. И слѣдъ малко пристѣ-
 пихъ тѣзи които стоехъ тамъ и рекохъ
 на Петра: Наистинъ и ты си отъ тѣхъ;
 76 защото °твое-то говореніе ты изьява-
 ва. °Тогазы той начнѣ да проклѣва и да ся
 кълне: Не знаѣхъ °никого челоѣвѣка. И тозы
 77 часъ пѣтель-тѣ пошѣ. И напомни си Петръ
 рѣчь-тѣ на Исуса, който бѣше му рекль:
 °Прѣди да пѣе пѣтель-тѣ, трижды ще
 ся отречеши отъ мене; и излѣзе вѣнъ, и
 плака горко.

ГЛАВА 27.

1 И на сутринь-тѣ °всичкы-тѣ первосвя-
 щенници и старѣйшины народни сторихъ
 2 свѣвѣтъ противъ Исуса, да го убѣжѣтъ. И
 като го вѣрзахъ, заведохъ го °и прѣда-
 дохъ го на управителя Понтійскаго Пи-
 лата.
 3 Тогазы °Иуда който го прѣдаде, като
 видѣ че бы осъжденъ, раская ся и вѣржъ
 4 тридесеть-тѣ сребреницы на первосвящен-
 ницы-тѣ и старѣйшины-тѣ, И казуваше:

о Мар. 14; 43. Лук. 22; 47. и Мар. 14; 53. Лук. 22; 54.
 Иоан. 18; 3. Дѣян. 1; 16. Иоан. 18; 12, 13, 24.
 е 2 Цар. 20; 9. о Псал. 27; 12, 35; 11. Мар.
 ж Псал. 41; 9, 55; 13. 14; 55. Дѣян. 6; 13.
 з Иоан. 18; 10. л Втор. 19; 15.
 и Быт. 9; 6. Отк. 13; 10. р Гл. 27; 40. Иоан. 2; 19.
 14 Цар. 6; 17. Дан. 7; 10. с Мар. 14; 60.
 л Иса. 53; 7. Гл. 27; 12, 14. г Лев. 5; 1. 1 Цар. 14; 24,
 л Псал. 4; 20. Ст. 54. 26.
 м Вижъ Иоан. 18; 15. ф Дан. 7; 13. Гл. 16; 27, 24;

30, 25; 31. Лук. 21; 27. Иоан. 18; 16, 17, 25.
 Иоан. 1; 51. Рим. 14; 10. в Лук. 22; 59.
 1 Сол. 4; 16. Отк. 1; 7. л Мар. 14; 71.
 ж Псал. 110; 1. Дѣян. 7; 55. ю Ст. 34. Мар. 14; 30. Лук.
 и 4 Цар. 18; 37. 19; 1. 22; 61, 62. Иоан. 13; 38.
 ч Лев. 24; 16. Иоан. 19; 7.
 ш Иса. 50; 6, 53; 3. Гл. 27;
 30.
 и Лук. 22; 63. Иоан. 19; 3. а Псал. 2; 2. Мар. 15; 1. Лук.
 в Мар. 14; 65. Лук. 22; 64. б Гл. 20; 19. Дѣян. 3; 13.
 о Мар. 14; 66. Лук. 22; 55. в Гл. 26; 14, 15.